

sluppet med de mindste Krigstab, større Præmiebetalinger, end der efter den gældende Ordning paahvilede dem. Han fandt det ogsaa betænkeligt i større Omfang at lade Staten overtage Forpligtelserne. „Hvad man derimod formentlig kan gøre, og hvad jeg tror vilde hjælpe ganske overordentligt f. Eks. paa de sociale Boligselskaber — og jeg ser meget vel, at der navnlig for de nyere af disse, som ikke har nogen likvid Kapital, her er et meget vanskeligt Problem —, det var at udstrække det Tidsrum, hvori Betalingen skal ske, at nedsætte — naturligvis ved Lov — den Promille, hvormed Præmien skal indbetales halvaarlig — det er i Øjeblikket 2,5 pro mille. Jeg kunde for min Part tænke mig, at man forsøgte at komme igennem med en Ordning, hvorved Tidsrummet for Betalingen udstræktes over et længere, maaske endda et adskilligt længere Tidsrum, og at Staten saa stod i Forskud for de Penge — for naturligvis maa de skadelidte have Pengene udbetalt, saa de kan faa udført de nødvendige Reparationer og Genopbygninger.“

Med Hensyn til Forslagets Punkt b. 2. paapegede *Handelsministeren*, at Krigsforsikringen efter den gældende Ordning kunde yde en vis Driftstabserstatning, idet Renten af en Erstatningssum for den Tid, i hvilken Ejeren af en Bygning lider væsentligt Tab ved Afsavn deraf, forhøjes fra 5 til 8 pCt. Ogsaa de angaaende Betaling for tysk Benyttelse af fast Ejendom trufne Bestemmelser hjemler Afsavnsersstatning i visse Tilfælde. Tilvejebringelse af Hjemmel for Erstatning af Driftstab i andre Tilfælde mente Ministeren at maatte fraaade under Hensyn til, at der vilde medgaa betydelige Beløb, og at der næppe var nogen Forventning om Tilvejebringelse af saadan Hjemmel i Erhvervskredse, hvor man netop under Krigen gentagne Gange drøftede Tanken om en særlig Krigsforsikring mod Driftstab, men hver Gang endte med at tage Afstand fra denne Tanke.

Hvad angaar Spørgsmaalet under Punkt b. 3. om paa Grundlag af en foretagen Opgørelse af Underforsikringsforholdet inden for Krigsforsikringsforbundet for privat Indbo og Landbrugsejendommens Indbo at yde fuld Erstatning inden for det i Loven gældende Maksimum, gjorde Ministeren gældende, at det paa Forhaand maatte forekomme „uden tilstrækkelig Mening at søge Vanskelighederne afhjulpet paa det offentliges Bekostning, idet Vanskelighederne kunde være undgaaet, hvis de vedkommende havde sørget for at holde Værdierne fuldt forsikret. Landets Borgere har været opfordret mange, mange Gange, baade gennem Pressen og Radioen og ogsaa af Forsikringsselskaberne og deres Agenter, til at holde deres Værdier fuldt forsikret. Yderligere kommer hertil en